

Horké křeslo pro starostu

VERONIKA PEVNÁ

Každoročně si členové žakovského parlamentu ze Základní školy Masarova v Brně zvou na své „horké křeslo“ zajímavé osobnosti a ptají se jich na to, co je nejvíce zajímá. V minulých letech pozvali například ředitele školy a vedoucího školní jídelny. Tento rok na křeslo usedl starosta městské části Brno-Líšeň Břetislav Štefan.

Ručně psaná pozvánka

Nedříve děti poslaly panu starostovi ručně napsaný dopis s pozváním, ve kterém se ho ptaly, jestli se chce jejich projektu zúčastnit a kdy si udělá čas. Pan starosta pozvání přijal bez váhání, školu i žakovský parlament dlouhodobě podporuje. Žáci se pustili do práce. Obešli děti z 1. a 2. ročníků, aby od nich zjistili, na co by se pana starosty rády zeptaly. Spolužáků z vyšších ročníků se pak osobně zeptal parlamenták, který danou třídu zastupuje. Vznikl tak seznam s celkem 66 otázkami.

Celou akci připravovaly děti téměř samostatně. Rozdělily si mezi sebe úkoly, kdo bude moderovat, kdo fotografovat, pořizovat audiozáznam, kdo obstará dárek, kdo vyzdobí a připraví třídu, ve které rozhovor bude probíhat. I ti nejmenší našli své uplatnění.

Co na sebe vyzradil pan starosta

Žáci se dozvěděli, že pan starosta chodil na stejnou základní školu, že jeho oblíbeným jídlem je steak, že dříve lezl po skalách v Moravském krasu a že řízení obce není tak snadné, jak by se na první pohled mohlo zdát. Všechny upoutala odpověď na otázku: „Čím by vás zaujala vaše fanyнка?“, která zněla následovně: „Přál bych si, aby zůstala sama sebou.“ Během dvouhodinového rozhovoru se žáci se starostou domluvili, že pořídí bezpečnostní značky u silnice, přes kterou děti denně po cestě do školy přecházejí. A také že se po čtyřech letech dotáhne akce Sazení stromů republiky, při které čtyři líšeňské školy vysadily strom a pod něj zakopaly časovou

schránku. Dodnes chybí na stromech tabulky s nápisem, kdo strom zasadil.

Foto: Archiv školy

Může se to zdát triviální

Ale není. Děti si při takové akci uvědomí, že ten, kdo spravuje město, je člověk z masa a kostí, kterého mohou oslovit s věcmi, které chtějí ve svém městě změnit. Nemusí jen nečinně přihlížet a kritizovat, že něco nefunguje. Zároveň vidí, že i starosta má své koníčky a oblíbená jídla a že jako malý chodil do školy. Obzor dětí se tak neomezí pouze na život ve škole, ale rozšíří se o zájem o dění v obci a o touhu se na něm osobně podílet.

Ing. Veronika Pevná, Centrum pro demokratické učení, o. p. s., komunikace a fundraising

